

HEIRLOOM
center for art and archives

Heart on the Tongue
Mia Edelgart og Eva la Cour

9. august – 26. oktober 2024

I billedkunstnerne Mia Edelgart og Eva la Cours udstilling *Heart on the Tongue* retter billedkunstnerne blikket mod 1970-80'ernes public service-medie via en undersøgelse af den belgiske film- og TV-skaber Jef Cornelis' (1941-2018) produktioner – TV-udsendelser skabt af en helt anden tid, og i et radikalt andet mediebillede end i dag, hvor aktuelle debatter forgrener sig via mange mindre fora på digitale platforme, og polariserede fronter tegnes op, som vanskeliggør et rum for en fælles samtale. Motivationen bag at genbesøge en pioner indenfor TV-kulturformidling er både at introducere en særlig praksis for et dansk publikum og at tage ved lære af hans metodiske arbejde.

Edelgart og la Cours udstilling tager udgangspunkt i Jef Cornelis, som producerede film og TV-programmer på national belgisk TV, og som både i indhold og form udfordrede, hvad TV kan og skal være. Cornelis opererede i en tid, hvor TV var public service-mediet, og TV-programmer skabte en fælles reference-ramme og havde en samlende effekt på befolkningen. En stor kontrast til situationen i dag, hvor den enkelte kan vælge sit eget nyhedsflow via et væld af on demand-streamingtjenester.

Cornelis brugte TV-mediet som platform for sine billedskabende sociokulturelle undersøgelser. Det ses for eksempel i hans arkitekturudsendelser med essayistiske meditationer over urbanisme og byrummets udvikling i det 20. århundrede og dets indflydelse på det levede liv. En anden af Cornelis' gennemgående tematikker er kunstverdenen, og i hans portrætter af kunstnere og kunstbegivenheder skildrer han også et omfattende kulturpolitisk apparat, der drives af penge og magt.

Titlen på udstillingen er en direkte oversættelse af det flamske udtryk 'hart up de tung', et udtryk de to billedkunstnere er stødt på i deres researcharbejde. En tidligere kollega af Cornelis har brugt udtrykket til at beskrive tilgangen og tonen i Cornelis' talkshow-programmer. Titlen refererer til den passion og direktehed, der ligger bag produktionerne, og på flamsk kan udtrykket også rent lydligt forveksles med 'hard op de tong', der betyder, at det er hårdt for tungen.

Edelgart og la Cour oplever et slægtskab med Jef Cornelis' metodiske tilgang og til udstillingen producerer de en række nye værker i dialog med Cornelis' arkiv. Gennem interviews og iscenesatte samtaler betoner Edelgart og la Cour det samskabende element i Cornelis' arbejde og udforsker i særlig grad forholdet mellem formidling og fremvisning samt proces og værkproduktion. Cornelis efterlod sig et mindre papirarkiv, hvori hans arbejdsprocesser bliver tydelige, men Cornelis' TV-programmer er også i sig selv gået hen og blevet et unikt arkiv af kultur- og kunsthistorisk dokumentation, og hans produktioner er sidenhen blevet vist på flere festivaler og kunstbiennaler.

Udstillingen kombinerer kunstnernes to nye filmværker og en installation samt fire TV-produktioner af Jef Cornelis. I et af Edelgart og la Cours værker har de opsøgt Jef Cornelis' arkiv i Bruxelles. Filmen er ikke en traditionel dokumentar om en vigtig kulturpersonlighed, men indeholder blandt andet kunstnernes tanker om, hvordan man får adgang til en fortid, samt hvem der passer på og kontrollerer adgangen til et eftermæle. I et andet værk overfører de nogle af Cornelis' TV-greb og afprøver, om de er virkningsfulde i dag i samtidens store debat om klimakrisen.

I respekt for værkerne vises de i deres fulde længde på udstillingen. Installatorisk inviteres beskueren til at lade sig føre af sin egen tid og lyst gennem udstillingen.

Værkbeskrivelser

Mia Edelgart og Eva la Cour

Talkshow 1 (2024)

Video (94 min)

En bus triller gennem et dansk lysegrønt landskab. Det er 1. maj. I bussen befinder sig bl.a. en moderator og tre paneldeltagere: en naturvejleder, en litteraturforsker og en forfatter, der omtaler sig selv som bondemandskone. Undervejs diskuterer de forskellige forestillinger om landbrug. Ind imellem krydsklippes der til en række reportere. En af reporterne kører med bussen, hvori der også er et TV-studie, og hopper af forskellige steder, hvor de møder personer, som de interviewer. Et andet sæt reportere er placeret i Fælledparken, hvor arbejdernes kampdag fejres. Her opsøger de en bred vifte af mennesker, der fortæller om deres egen relation og holdning til landbruget. I centrum for talkshowet står samtalen. På grundlæggende vis undersøger værket om en fælles samtale kan opstå, hvis et væld af stemmer kommer til orde. Dette er det første ud af en serie af talkshows, som Edelgart og la Cour ønsker at producere omhandlende klimakrisen. På et bord i udstillingen er skitser til de resterende talkshows i programserien udstillet.

Medvirkende: Kari Hald, Marianne Jørgensen, Anne Fastrup, Åse Eg, Suada Demirovic, Deirdre Humphrys, Sara Hamming, Morten Lind, Ole Vang, Sara Sjölin, Sylvester Roepstorff, Lise Willemoes, Andrea Rygg, Caro/Det vilde bud, de studerende fra ernæringsassistentuddannelsen og børn og personale på Smidstrup-farmen (Bente, Magnus, Diego, Isabella), folk i fælledparken.

Teknik: Tinne Zenner, Anita Mathal Hopland, Julie Bezerra Madsen og Aske Just

Mia Edelgart og Eva la Cour

Problems only got resolved when there was no more time left (2024)

Video (72 min)

I filmværket opsøger billedkunstnere Edelgart og la Cour film- og TV-skaber Jef Cornelis' arkiv i Bruxelles. Her går de gennem hans produktioner, møder hans kollegaer, nære venner og hans enke. Deres tilgang er som Cornelis egen: opsøgende og spørgende. De ønsker at finde ind til kernen af Cornelis' arbejdsmetoder og ikke mindst hans tilgang til at formidle kunst, kultur og byens gentrificering. De to billedkunstnere ønsker også at undersøge public service som fænomen og hvordan det blev anvendt i en periode, hvor der synes rig mulighed for at være eksperimenterende indenfor TV-mediet. Dette blandes med Edelgart og la Cours tanker om deres eget arbejde, hvorfor de er inspireret af Cornelis, og hvordan de holder deres egen position intakt i mødet med de mange tidligere kollegaer, som hver især har deres version af Jef Cornelis' produktion. Det er en selvrefleksiv dialog, der grænser til det komiske og fremføres som en slags voice-over. Værket består blandt andet af udklip og stills fra enkelte af Cornelis produktioner blandet med optagelser fra billedkunstnernes besøg i Cornelis' arkiv.

Medvirkende: Kristine Kloeck, Bart Verschaffel, Paul Vandebroeck, Pol Hoste, George De Decker, Guido Roy, Chris Dercon, Lieven De Cauter, Poul Nesgaard, folk på gaden.

Mia Edelgart og Eva la Cour

It is fiction, because I see it on TV (where I see Bruce Willis too) (2024)

12 skærme, glas, print på Clearview

På 12 glasskærme præsenterer Edelgart og la Cour stills fra andre film og TV-produktioner i udstillingen. Værket er et eksperiment som undersøger nye møder og relationer mellem det producerede billedmateriale – møder som ikke opstår

i et kronologisk forløb, som det ellers sker i klipning af film. Stillbillederne er taget ud af deres forløb som en måde at bryde med filmproduktionerne og åbne op for andre konstellationer og nye sammenkoblinger.

Jef Cornelis

Container 3: 'De punzak van Heine' (1989)

TV-program (61 min)

Container var en programserie sendt live på sendefloden sent om aftenen, hvis formål var at sammensætte et panel af samtidens unge tænkere for at diskutere problemstillinger, som synes vigtige for værterne. Dette foregik i en container – et rum, som skulle kunne være mobilt og placeres på relevante steder. I denne udgave diskuteres historieforståelser med udgangspunkt i, hvordan filosoffer, forfattere og kunstnere forholder sig til historien i tider med oprør og revolution. Betragtninger som hentes fra de udvalgte breve af store europæiske tænkere læses op og diskuteres af panelet. Ét af Cornelis' formål med programmet var at undersøge, om TV kan skabe et rum for en intellektuel samtale. Eksperimentet lykkedes ikke, og det blev Cornelis' mest udskældte programserie og blev taget af sendefloden før tid. Gæsterne afbrød og talte i munden på hinanden og hen over hovedet på den almene seer, og derved kom programmet til at udstille mediet og ikke indholdet.

Medvirkende: Bart Verschaffel, Lieven De Cauter, Rudi Laermans og Paul de Vylder

Jef Cornelis

Ijsbreaker 16: 'Lichamen – toonbeelden' (1984)

TV-program (71 min)

Dette program i talkshow-serien *Ijsbreaker* [Isbryder] tager fat i emnet 'kropskultur'. Gennem live-transmission sammenkædes tre lokationer: et fitnesscenter, en foto-optagelse til et modemagasin og et TV-studie, hvor en kvindelig filosof stiller kritiske spørgsmål om den idealkropsfikserende kultur – en

kultur som hun mener opfordrer til selvoptagethed og uoriginalitet. Programmet forsøger at optegne et komparativt studie i en række aspekter af samtidens kropskultur, men forgrener sig til sammenstød mellem uklare positioner indenfor emnet.

Jef Cornelis

Rijksweg N1 (1978)

TV-program (42 min)

Rijksweg N1 er en hovedvej, der løber mellem Antwerpen og Bruxelles: en vej med tung trafik, men fuld af liv og knudepunkter. Efter konstruktionen af en større motorvej ligger hovedvejen dog øde hen. I denne TV-dokumentar udforsker Jef Cornelis og arkitekturkritiker Geert Bekaert vejen, som var det en tabt pulsåre. Filmen kommenterer på motortrafikkens indvirkning på det levede liv, når en vej ændrer sig fra at være et mødested til at være et henlagt tomrum.

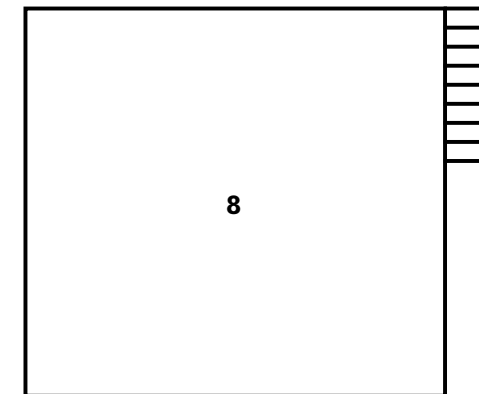
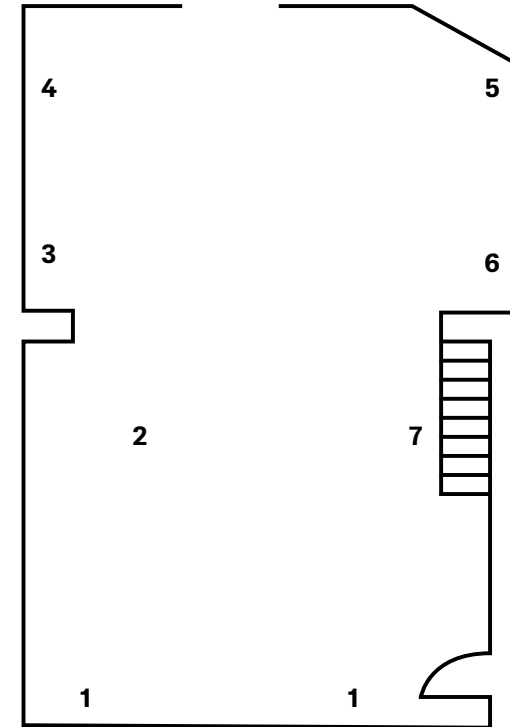
Jef Cornelis

Beeldende kunst in België (1986)

TV-program (59 min)

TV-udsendelsen *Billedkunst i Belgien* var tænkt som et debatprogram om den belgiske kunsts tilstand og, som altid for Cornelis, hvordan kunst relaterer sig til TV. Programmet blev til på baggrund af de to store udstillinger *Initiatif '86* og *Chambres d'amis*, som foregik i 1986 og som var omdrejningspunkt for Jef Cornelis' mest ikoniske værk *De langste dag*, en seks timer lang TV-transmission som følger åbningerne af de to udstillinger. I en udstillingssal med malerier af Rubens på KMSKA (Det Kongelige Museum for Den Skønne Kunst) sidder et panel bestående af museumsdirektører, kritikere og kuratorer og diskuterer, hvad der sker på kunstscenen i Belgien. Diskussionen modereres af Chris Dercon (kurator og senere museumsdirektør), mens der på en tribune sidder et inviteret publikum, bestående af kunstnere, samlere og politikere.

- 1 **Mia Edelgart og Eva la Cour**
Problems only got resolved when there was no more time left (2024)
Video (72 min)
- 2 **Mia Edelgart og Eva la Cour**
It is fiction, because I see it on TV (where I see Bruce Willis too) (2024)
12 skærme, glas, tryk på Clearview
- 3 **Jef Cornelis**
Ijsbreaker 16: 'Lichamen – toonbeelden' (1984)
TV-program (71 min)
- 4 **Jef Cornelis**
Beeldende kunst in België (1986)
TV-program (59 min)
- 5 **Jef Cornelis**
Container 3: 'De punzak van Heine' (1989)
TV-program (61 min)
- 6 **Jef Cornelis**
Rijksweg N1 (1978)
TV-program (42 min)
- 7 **Mia Edelgart og Eva la Cour**
Television is always pushing, steering, guiding (2024)
Papir, blyant
- 8 **Mia Edelgart og Eva la Cour**
Talkshow 1 (2024)
Video (94 min)

Portræt af Jef Cornelis fra ARGOS arkiv. Foto: Eva la Cour og Mia Edelgart, 2024

Filmprogram med Jef Cornelis i Cinemateket og Terrassen

Billedkunstnere Mia Edelgart og Eva la Cour har sammensat et filmprogram med et udvalg af Jef Cornelis' produktioner. Det vises i udstillingsperioden i samarbejde med Cinemateket, Terrassen, Copenhagen Architecture Festival og Art Hub Copenhagen.

De langste dag (1986) (376 min). Eng. undertekst

Lørdag den 7. september kl. 16:00

Sted: Terrassen c/o Filmstudie på SDI Media, Birkedommervvej 25

De langste dag [Den længste dag] er en eksperimenterende TV-reportage fra åbningen af to store internationale udstillinger i byen Gent i Belgien. Sendt på nationalt public service-TV (VRT) den 21. juni 1986 som et seks timer langt live-show samme aften, hvor der blev spillet semifinalen i verdensmesterskabet i fodbold i Mexico, præsenterer og undersøger *De langste dag* på humoristisk og sofistikeret vis samtidskunst og dets institutioner. Programmet mimer fodboldbegivenheden gennem avanceret medieteknologi med livekommentatorer, helikopterrapportering, gadeinterviews og paneldiskussioner om samtidskunst.

Byens gentrificering og gadens afvikling

Søndag den 15. september kl. 16:45

Sted: Cinemateket

Brussel, scherven van geluk (1995) (57 min). Eng. tekst

Direkte oversat betyder filmens titel 'Bruxelles, skår af lykke'. Her er ikke tale om en traditionel dokumentar om den belgiske hovedstad, men et filmessay som forsøger at forstå byens udvikling, hvor tusinder ankommer hver dag med tog eller bil for at gå på arbejde, men forlader byen igen om aftenen. Hvordan, mediterer Cornelis, forvandlede Bruxelles sig fra at være en behagelig til en umulig by at bo i? Ved at blande arkivmateriale og skildringer fra samtiden (1995) belyses splittelsen mellem visioner, forandring og virkelighed.

De straat (1972) (40 min). Eng. undertekst

Hvad er en gade? En trafikåre eller et sted hvor livet leves? *De straat* er et studie, der både fremstår videnskabeligt og kunstnerisk: genkendelig gadestøj, musik og en nøgtern og forklarende voice-over akkompagneret af betagende billeder filmet fra en helikopter og skarpe jump-cuts mellem gade- og markedsscener i Belgien, Italien og andre steder. Omdrejningspunktet er, hvordan effektivisering og kontrol af trafik infrastruktur i 1970'erne påvirkede ikke kun eksisterende beboelsesområder, men også grundlæggende ændrede betingelserne for det sociale liv.

Kunst i et udvidet felt

Tirsdag den 24. september kl. 18:45

Sted: Cinemateket

Sonsbeek Park i Arnhem i Holland er internationalt kendt for sin offentlige skulpturpark-udstilling – en tradition som har fundet sted siden 1949. Den sjette udgave fandt sted i 1971 og var et vendepunkt da den hovedsageligt udstillede ny kunst med særlig vægt på land art og minimalisme. Efter 15 års pause fulgte så den syvende udgave i 1986, hvor en ny generation af kunstnere indtog Sonsbeek Park. Både i 1971 og 1986 producerede Cornelis en reportage fra udstillingsbegivenheden til VRT, og sammen fungerer de to reportager som et billede på kunstfeltets rivende udvikling i perioden.

Sonsbeek buiten de perken (1971) (46 min). Eng. undertekst

Sonsbeek buiten de perken [Sonsbeek, ud over grænserne] er en dokumentarfilm, der tager udgangspunkt i den offentlige skulpturudstilling *Sonsbeek* fra 1971. Dokumentarfilmen undersøger kunstbegrebet i et udvidet felt, mere præcist overgangen fra skulptur til en række nye udtryksformer som land art, konceptkunst, proceskunst, minimalisme, performance og videokunst – en udvikling som fandt sted i slutningen af 1960'erne og et godt stykke ind i 1970'erne.

Spaziergaenger mit hund – Sonsbeek 86 (1986) (30 min).

Eng. undertekst

I reportagen fra *Sonsbeek 86* følger vi en ung Chris Dercon som iscenesat reporter der bevæger sig gennem parken i Arnhem. I denne udgave af skulpturpark-udstillingen vises de fleste værker – i modsætning til dens tidligere udgave – i særligt designede glaspavilloner. Der udstilles værker af kunstnere som Robert Smithson, Katharina Fritsch, Marcel Broodthaers, Richard Artschwager, Michael Asher, Panamarenko, Luciano Fabro, Ettore Spaletti, Thomas Schütte, Bruce Nauman, Claes Oldenburg og Rebecca Horn. Reportagen mediterer over, hvordan parken, ikke ulig museet, er et afgrænset og defineret område med kulturelle koder og normer for kunstens handlingsrum.

Kunstformidling i TV / Jef Cornelis

Søndag den 29. september kl. 16:15

Sted: Cinemateket

XXXIII Biennale internazionale d'arte Venezia (1966)

(24 min). Eng. undertekst

I den humoristiske reportage fra en af verdens største og ældste kunstbegivenheder, Venedig Biennalen, følger Jef Cornelis og hans team de officielle åbningsdage for udstillingen og de nationale pavilloner, hvor kun pressen og VIP'ere har adgang. Filmen portrætterer både de udstillende og besøgende i alt deres virvar gennem udstillingshallerne og pavillonerne. "Rumour has it that everything is decided at that very moment," og "indeed the crisis continues, but the show must go on," kommenterer speakeren.

documenta 4 (1968) (54 min). Eng. undertekst

Da documenta 4 finder sted i 1968, står den internationale kunstverden i en autoritetskrise. Arnold Bode, documentas kunstneriske medstifter og kunstnerisk leder, ser kritisk på tidens forandringer, og alligevel bliver documenta 4 uundgåeligt fyldt med kontroverser, generationskonflikter og debatter. Det politiserede samfund i de sene 1960'er manifesterer sig tydeligt i Kassel

– røde flag og menneskemængder, der synger politiske sange, overdøver åbningstalerne.

Jef Cornelis anvender et særligt greb i sit portræt af begivenheden. Han og hans reporter stiller sig uvidende på sidelinjen og stiller spørgsmål til de forskellige aktører: kuratorer, kunstnere, gallerister og besøgende, og med et begrænset kommentarspor udfordrer Cornelis her seeren til selv at bedømme.

documenta 5 (1972) (53 min). Eng. undertekst

documenta 5 i 1972 betragtes i dag som et epokegørende skift i documentas historie. Udstillingen bliver for første gang egenhændigt styret af en kurator, der fastsætter en tematisk ramme for den udvalgte kunst. Det var den schweiziske kurator Harald Szeemann, der her satte fokus på forholdet mellem billede og virkelighed under titlen *Questioning Reality – Pictorial Worlds Today*. I en tid, hvor massemedier fik større og større betydning, satte Szeemann sig for at undersøge kunstens forhold til visuelle udtryksformer sat i relation til virkeligheden. Filmen giver indsigt i tidens trends såsom hyperrealisme, konceptkunst og kitsch, men også hele fænomenet 'documenta', hypen omkring udstillingen, og diskussionerne om kuratorens rolle.

I sommeren 2022 besøgte vi sammen Argos, et center for audio-visuel kunst i Bruxelles for at se deres samling af Jef Cornelis' essay-film, reportager, samtaleprogrammer og live-TV-eksperimenter. Her brugte vi dagevis på at kigge og lytte. Et centralt spørgsmål blev: Hvordan kan vi som billedkunstnere kritisk og affektivt engagere os og arbejde tæt på en afdød billedskabers eftermæle og arkiv?

Gennem Argos fik vi kontakt til Cornelis' enke, Kristine Kloeck, og i mødet med hende opstod ideen om at kontakte nogle af de folk, der i 1970- og 80'erne samarbejdede med Cornelis – kameraoperatører, producere, lyddesignere, manuskriptforfattere, filosoffer, forskere. Ved at mødes med dem, håbede vi at kunne kaste lys på det kollaborative i Cornelis' praksis, og på at kunne etablere et mindre auteur-orienteret blik.

Vi har siden været i Belgien ad flere omgange for at mødes med de folk, som Kloeck hjalp os med at finde frem til – alle markante mænd med en vis autoritet. Cornelis' samarbejdspartnere i fortiden blev vores samarbejdspartnere i nutiden. Vores møder i private hjem, hotellobbyer, på universitetskontorer, caféer osv. har på forskellige måder påvirket vores langstrakte dvælen ved Cornelis' praksis og arbejde. Som med alt arkivmateriale, indvirker givne fortids- og fremtidsforestillinger på måden materialet påvirker, inspirerer og provokerer i nutiden. I juni 2023 inviterede vi samarbejdspartnerne til en rundbordssamtale, som vi filmede og live-redigerede. Det tekniske set-up var provisorisk og samtalen uregerlig – de fleste inviterede havde ikke set hinanden i årtier; enkelte havde faktisk aldrig mødtes. Situationen var et eksperiment, der efterfølgende følte som en fiasko og gjorde os i tvivl, men situationen har siden fået betydning for os som et tidsrum for samtænkning, der har fået sit eget liv.

Vores opvækst i Danmark gør, at vi ikke kender meget til belgisk public service TV i 1970–80'erne, men grundet vores alder genklinger æstetikken i Cornelis' arbejde med det TV, vi husker fra vores egen barndom. Som børn af den sidste generation formet af statsejet public service-TV (inden det i stigende grad

blev ideologisk kommercialiseret af frie markeds kræfter), ser vi Cornelis' arbejde gennem vores egen erindring af TV – børneprogrammer produceret af Danmarks Radio i 1980'erne. Tidligere B&U journalist, Poul Nesgaard, præsenterede os på et tidspunkt for et fortroligt arbejdsdokument fra 1972, som understreger programmernes radikale tro på børns evne til selv at kunne navigere og analysere mangesidig information. Vi har sidenhen overvejet, hvordan DRs eksperimenterende børneprogrammer har formet den stimuli, resonans og længsel som Cornelis' arbejde fremkalder i os, nu 40 år senere.

I Cornelis' talkshow *Ijsbreaker* opstår der i en af episoderne en samtale mellem to teaterfolk. De diskuterer, hvorvidt teater kan oversættes til TV, og hvad der i så fald sker i denne oversættelse. Den ene mener, at tempoet i TV er blevet alt for højt. I 2024 virker samtalen fra 1983 mellem de to teatermænd til at have et næsten syret langsomt tempo.

Vores ærinde er ikke at lægge an til en slags forfaldsfortælling. Snarere har vi hele vejen igennem været interesserede i hvordan det at beskæftige os med udtryk fra en fortid, som vi selv genkender, kan være andet og mere end personlig nostalgi for et materiale. I den forstand handler vores interesse i at rekonstruere public service-TV i dag om at undersøge vores egen historiske kontekst. Arbejdet udspringer af et ønske om at forholde os til historisk tid og spekulere over, hvad Cornelis' arkiverede visuelle arbejde kan i lyset af nutidige sociale og økologiske kriser.

Man kan sige at vores arbejde er formet af en tradition af kunstnere med interesse i formidling og kulturkritik som lige dele kunstnerisk form og indhold. At se Cornelis' produktioner på Argos gjorde os ikke interesserede i at blive Cornelis eksperter, men i at vække hans arkiv til live i en samskabende rolle som medorganisatorer, deltagere og vidner.

Mia Edelgart og Eva la Cour

Jef Cornelis (1941-2018) studerede scenografi og filminstruktion på Hollands Filmakademi og efter endt uddannelse bosatte han sig i Antwerpen, Belgien og fik job som instruktør på kunstaafdelingen på BRT Television i Belgien (senere VRT). Her arbejdede han fra 1963 til 1998 som både producent, instruktør og manuskriptforfatter. I de 35 år lavede han mere end 200 TV-programmer – reportager, portrætter, talkshows, dokumentarer, og herunder en stor del live-transmitterede udsendelser.

Mia Edelgart og Eva la Cour er billedkunstnere og venner. De har bl.a samarbejdet om selvorganiserede skoleforløb i Siggalycke – en nedlagt landsbyskole i Småland, Sverige – samt undervisning og workshopaktiviteter på bl.a Art Hub Copenhagen og Det Kongelige Danske Kunstakademi. I mange år har Edelgart og la Cour været optaget af metodisk orienterede spørgsmål i forhold til kollaborative, eksperimenterende og prekære filmpraksisser.

Mia Edelgart er uddannet fra Det Kongelige Danske Kunstakademi. Pt. er hun ansat som kunstnerisk forskningsmedarbejder ved PASS, Center for Practice-based Art Studies på Københavns Universitet.

Eva la Cour er uddannet ved Det Jyske Kunstakademi og i Medie & Visuel Antropologi ved Freie Universität, Berlin, samt ph.d. fra HDK-Valand i Gøteborg. I øjeblikket er hun postdoc tilknyttet forskningscentret Kunsten som Forum på Institut for Kunst- og Kulturvidenskab på Københavns Universitet.

HEIRLOOM – center for art and archives er et non-profit kunstcenter i København dedikeret til at udstille og initiere projekter med fokus på det kunstneriske arkiv. HEIRLOOM betyder arvestykke på engelsk, og organisationen er optaget af at udforske det kunstneriske eftermæle og oversete samlinger i dialog med samtidskunsten. Programmet retter særlig opmærksomhed på flygtige værkpraksisser og diskussioner omkring køn, identitet og transnationale udvekslinger. Det er HEIRLOOMs ambition at genbesøge og kontekstualisere kunstpraksisser gennem nye kuratoriske koncepter og formater. Organisationen er fysisk placeret i København, men opererer internationalt.

Udstillingen sker i et samarbejde med forskningscentrene Center for Practice-based Art Studies (PASS) og Kunsten som Forum på Københavns Universitet, hvortil de to kunstnere er tilknyttet. Værkproduktionen er støttet af de to centre samt Statens Kunstfond. Udstillingen er støttet af ARGOS, Augustinus Fonden og Ny Carlsberg Fondet.

Filmprogrammet sker i samarbejde med Terrassen, Cinemateket, CAFx (Copenhagen Architecture Festival) og AHC.

Visningen af *De langste dag* er støttet af Bispebjerg lokaludvalg, Flanders – State of the Art og terrassen.bio.

Tak til Christoffer McSherry, Rasmus Brendstrup, Léon Huneau, Zora Kresak-Kiaer og Ulla Dyrborg.

Mia Edelgart og Eva la Cour ønsker at takke: Kristine Kloeck, Bart Verschaffel, Paul Vandenbroeck, Pol Hoste, George Dedecker, Guido Roy, Chris Dercon, Rudi Learnans, Lieven DeCauter, Koen Brams, Poul Nesgaard, Aske Just og Stanko Lugonja, Carl Henrik Nielsen, Jan Stricker, Neil Bennum, Kirsten Dufour, Léon Huneau, Louise Harbo, Mie Lund, Malte Max Lunden, Andjeas Ejjksson, Sebastian Hedevang, Deirdre Humphrys, Tinne Zenner, Cæcilie Østerby Sørensen, Johanne Løgstrup, Stine Hebert, Danmarks Busmuseum. Tak til Kunsten som Forum, PASS - Center for Practice Based Art-studies, Vandenhove Centeret, Ghent University, Argos – Laurence Alary, Jenthe Blockx, Katia Rossini, Inge Coolsaet. Og tak til alle andre, der har medvirket til produktionen af både essay-film og talkshow, herunder alle de folk på gaden og i fælledparken, der har bidraget til samtalen ved at dele deres tanker med os.

HEIRLOOM
center for art and archives
Sølvgade 36, st. tv.
1306 København K

www.heirloom-cao.org
info@heirloom-cao.org